

Pimco dumpst staatsobligaties

Directeur **BILL GROSS** van Pimco uit in zijn maandelijkse commentaar al enige tijd zijn ongenoegen over het rendement op de Amerikaanse staatsleningen. De grootste obligatiebelegger ter wereld houdt rekening met het 'nieuwe normaal', ofwel een lange periode van lage economische groei met een beperkte inflatie. Hoewel dit scenario een laag rendement op staatsleningen rechtvaardigt, is de rente op dit moment volgens Gross te laag. Zo laag zelfs dat hij spreekt van overwaardering. Vooral het opkopen van staatsleningen door

de Amerikaanse centrale bank om de economie te stimuleren via een lagere rente heeft de koersen sterk opgedreven. De rente en de koers van een obligatie bewegen namelijk omgekeerd. Wanneer de centrale bank in de toekomst af zal zien van het verder opkopen van nieuw uitgegeven staatsleningen, zal deze kunstmatige vraag wegvallen. Gross verwacht na juni aanstaande geen nieuwe ronde van monetaire verruiming en houdt dan ook rekening met fors lagere obligatiekoersen en dus hogere rentestanden. In zijn laatste commentaar vergelijkt hij de

We kunnen door wat er in Japan is gebeurd, niet overgaan tot de orde van de dag. Niets is meer als voorheen.

BONDSKANSIELIER ANGELA MERKEL
IN HET DUITSE PARLEMENT

obligatiemarkt zelfs met een piramidespel en maakt zich dan ook zorgen om de snel groeiende Amerikaanse staatsschuld. Hierdoor heeft hij de daad bij het woord gevoegd door alle staatsleningen binnen het Pimco Total Return Fund van de hand te doen. Deze actie geeft een belangrijk signaal af aan de markt en de politiek, want als

Pimco het niet meer ziet zitten om te beleggen in Amerikaanse staatsleningen is het menens. Het is juist een belangrijke taak van president Obama om het vertrouwen van de kapitaalmarkt in zijn stimuleringsmaatregelen te waarborgen, want vertrouwen komt te voet maar gaat te paard. ■

Elf met veel vrouwen

Bedrijven met weinig posten op het hoogste bestuursniveau doen het goed op de beurs, zo blijkt uit onderzoek van de Britse advocatenfirma Eversheds. Het optimum ligt bij een maximum van ongeveer elf toezichthoudende en uitvoerende bestuurders. Ook relatief veel vrouwen op hoge posities en het hebben van veel grootaandeelhouders resulteren in extra rendement, zo concludeert het onderzoek. Waar moet de belegger volgens dit onderzoek voor uitkijken op het Damrak?

Voor Air France-KLM in ieder geval. Het totaal aan bestuurders en commissarissen bestaat uit liefst 25 man. In d e r d a a d

voornamelijk mannen, want alleen Maryse Aulagnon en Patricia Barbizet zijn van het vrouwelijk geslacht. Ook aan het 'grootaandeelhouders'-criterium voldoet het Frans-Nederlandse bedrijf niet. Alleen de Franse staat heeft een groot belang in de onderneming en het is zeer de vraag of de onderzoekers de overheidsaandeelhouders hebben meegeteld.

Ook de financials hebben relatief grote boards met weinig vrouwen. Zo heeft Aegon zestien hoge posities, waarvan er slechts één wordt ingenomen door een vrouw, **KARLA PEIJS**. Bij SNS Reaal en ING zijn twee van de respectievelijk veertien en vijftien commissarissen en be-

stuurders vrouw. Verder heeft alleen Aegon met Dodge & Cox International een grootaandeelhouder die niet als stichting (SNS Reaal) of vereniging (Aegon) verbonden is aan de onderneming zelf.

Zijn er bedrijven die wel aan de criteria voldoen? Weinig. Ahold komt met vier vrouwen in een gecombineerde board van elf personen en drie grote aandeelhouders waarschijnlijk het dichtst in de buurt. ■

Land of the Fee

Dat indexfondsen in opkomst zijn is geen nieuws meer. Dat begon in Amerika, maar ook steeds meer Europese beleggers keren hun actief beleggende fondsbeheerder de rug toe om hand in hand met een index door te gaan. Wat zou nu de grootste indextracker van Europa zijn? Is het die op de EuroStoxx 50 of toch een van de grootste landenindices als de FTSE 100 of de DAX? Mis! Het is de tracker op de Amerikaanse

